

WWW.JUNIORMEDIA.PL

ORGANIZATOR
PROJEKTU

GRUPA WYDAWNICZA
polskapresse

PARTNER

Fundacja Orange

KWADRATOWY ŚWIAT

Chyba każdy grał w Minecraft, a jeśli nie, to na pewno o nim słyszał. Na czym polega fenomen Minecraftu, skoro ma miliony fanów, a w angielskich szkołach jest jednym z nauczanych przedmiotów?

Minecraft to gra komputerowa, w której gracz ma nieograniczone możliwości, może tworzyć światy, budynki, przeżywać przygody wraz ze swoją postacią. Wszystko rozgrywa się w trójwymiarowym świecie. Grafika gry odbiega od najnowocześniejszych, bo gracz ma do dyspozycji piksele ogromnej wielkości.

Jednak nie to jest istotne. Użytkownik ćwiczy logiczne myślenie, pracuje nad strategią. Uczniowie naszej szkoły pokochali tę grę. Niektórzy budują domki, inni wolą miasta i historyczne budowle. Zagorzałym fanem gry jest uczeń klasy VI- Filip Bogusłowicz. Tworzenie jego największego miasta zajęło mu 10 miesięcy.

„Uwielbiam Minecraft, ponieważ nie ma w nim fabuły, sam decyduję co stanie się w świecie, który tworzę”- mówi.

Dlaczego gra została uznana za fenomen? Zagrajcie, a przekonacie się sami.

Oskar Skutnik, Jan Zbroch

Filip o Minecraftcie wie wszystko

Red.

Jan i Oskar zgłębiają tajniki gry

Red.

Hania i Małgosia programują

Red.

SCRATCH-PRZYSZŁOŚĆ JEST DZIŚ

Już kilkuletnie dzieci mogą programować, tworzyć proste animacje i rozwijać swój potencjał. Taką możliwość daje Scratch.

Podczas zajęć komputerowych uczniowie naszej placówki zaczęli pracować nad projektem „Koduj z klasą”. Jego celem jest rozszerzenie idei programowania wśród uczniów w całej Polsce. Program uczy zasad logiki i samodzielności w szukaniu rozwiązań i udowadnia, że można uczyć się podstaw programowania na każdym etapie kształcenia. Za pomocą programu stereotypowe myślenie o programowaniu jako o działaniu trudnym i wymagającym wielu lat żmudnej edukacji odeszło w przeszłość. Zajęcia uczą dzieci programowania w języku Scratch. Uczniowie tworzą proste programy, takie jak animacje i gry. Każdy uczeń samodzielnie tworzył projekty na miarę swoich możliwości. Efekty pracy dzieci można zobaczyć w Internecie w klasowym Studio Scratch. „Wiedza, którą zdobyłem w czasie tych zajęć zdecydowanie przyda mi się w przyszłości”- mówi Paweł Michałowski, uczeń klasy II. Scratch jest przyszłością, w którą wkraczamy już dziś, dzięki wiedzy o programowaniu.
Oskar Skutnik

Scratch to zielone światło w II klasie

Red.

Przyjacielscy ludzie, pyszne jedzenie, dobra pogoda, zaangażowani uczniowie i wiele ciekawych zajęć w szkole- tak mówią o Polsce studenci, którzy odwiedzili naszą szkołę w ramach programu AISEC i przez tydzień prowadzili zajęcia w języku angielskim. Yago- przyjechał z Brazylii, Xiao- z Chin. Na temat ich krajów rozmawiają Julia Winowska i Michał Lipski.

Julia: Why did you choose Poland?

Xiao: Because I was here before. I liked it here a lot, the environment and the people. That brought me back again to your country. I had a very strong feeling about this journey.

Yago: It was my supervisor who planned this exchange when I signed in to the organization (AISEC). He spoke a lot about Poland and I decided to come. I have made a new friend in Warsaw and he helps me a lot with my projects. I started meeting Polish people before I set off to Poland and then I thought it would be a good choice. I was right!

Michał: What surprised you the most in Poland?

Yago: The weather! In my city it's 32 degrees at the moment. The very first day in Warsaw it was raining and after I left the building it was snowing. It was really magical.

Xiao: The most surprising thing for me is the length of the day. It's winter and the day is rather short. At 4 o'clock it's getting dark. Where I live it's usually 6 or 7 o'clock when it gets dark, here I feel like it's already evening.

Julia: What Polish dishes have you tasted?

Yago: I have already tasted a lot of Polish cuisine here. I remember delicious pierogi and zapiekanka.

Xiao: My favourite Polish meal is meat, some potatoes with salad and after that a cake for a desert. I like cheesecake – it's my favorite!

Michał: What are the national dishes in China and Brazil?

Yago: It's a sweet candy that we eat at birthdays and home-made chocolate balls.

Xiao: In China, in different areas we have different typical specialities. If I had to pick, I like hot soups with meat and vegetables. They are very spicy!

Julia: How do you celebrate the carnival in your countries?

Yago: The carnival is one of the most important festivals in the country. It's very famous for the costumes. The greatest Brazilian carnivals take place in Rio, Sao Paulo and in Salvador.

Xiao: We don't celebrate the carnival. We have thematic Chinese festivals.

Michał: What differences have you noticed between Polish schools and those in Brazil or China?

Yago: They are not that different. I think that children in this school are very interested in learning about the world. I was a pupil in a large school where not everyone was paying attention to what the teacher said.

Xiao: In China, the atmosphere in the school is very different from what I'm observing here. In your school the teacher is more a partner in the process of education. That impresses me the most! While in China, the teacher is the most important person in the classroom. Polish pupils are more relaxed and confident than Chinese. They love to express themselves. Another thing is that in your school there are a lot of different activities, like dancing, singing, handcraft that provide the students with new abilities. In China the learning process is not that interesting.

Julia: What languages are the children learning in your countries?

Yago: In Brazil we learn Portuguese, English and Spanish.

Xiao: In China we learn English and Russian.

Michał: How long are the vacation in your countries?

Yago i Xiao z Julią i Michałem Red.

Yago: We celebrate Easter but we don't have Summer vacation like you. Our vacation is between December and January.

Xiao: We have Summer vacation for two months and Winter vacation for one month.

Julia: How do you spend your free time?

Yago: Studying, listening to music and going out with friends, for example to the cinema or shopping together.

Xiao: I often watch movies with my friends and we hang around doing lots of things.

Michał: Does everyone play football in Brazil?

Yago: No, I don't play football!

Julia: Why do you like Poland?

Yago: The weather is nice, you have a great public communication, you can go for a walk and the people are very friendly. It's a good place to live and it's cheap too.

Thank you for the interview.

Kochamy Brazylię Red.

Chopsticks w klasie 6 Red.

KUJONEM BYĆ CZY NIE BYĆ...

Zadaniem każdego ucznia jest zdobywanie wiedzy. Niestety w świecie, który kusi kolorowymi aplikacjami, grami komputerowymi czy możliwością pójścia na zakupy, rzetelna nauka wymaga czegoś więcej niż samych chęci.

W każdym tygodniu nauki uczniowie otrzymują oceny- wyznaczniki swojej wiedzy. Nie zawsze są one powodem do dumy. Dlaczego tak się dzieje, że mimo starań nauka nie wychodzi dzieciom najlepiej? Porozmawialiśmy z uczniami klasy VI Prywatnej Szkoły Podstawowej nr 1 w Białymstoku na temat nauki. Przed nimi sprawdzian szóstoklasisty, który obiektywnie zmierzy ich umiejętności. Jaki więc mają stosunek do obowiązków szkolnych? Przeprowadziliśmy ankietę na ten temat. Niektórzy uczniowie lubią się uczyć, lecz nie wszyscy. Na pytanie: „Dlaczego się uczysz?” część osób odpowiada, że nauczyciele i rodzice im każą. Są także uczniowie, którzy chcą dostać

się do bardzo dobrego gimnazjum, niektórzy marzą o rozwijaniu swoich zdolności. Inni uczą się dla siebie, by być wyjątkowym oraz mądrym. Takich uczniów czeka życie pełne niespodzianek i szczęścia.

Nawet jeśli ktoś chce się uczyć, są rzeczy, które ciekawiają bardziej niż czytanie lektur. Gdy zapytaliśmy szóstoklasistów, co odciąga ich od nauki, usłyszeliśmy, że najczęściej z nauką wygrywają komputer, Internet oraz telefon komórkowy. Zaraz za nimi pojawiają się: ładna pogoda za oknem oraz spotkania towarzyskie i rodzinne. Jednak ambitnym uczniom nic nie stanie na przeszkodzie, bo najważniejsza jest motywacja.

Co nas motywuje?

Uczniowie klasy szóstej chcą, aby nauczyciele doceniali ich starania, nawet te najmniejsze. Niektórych są w stanie zmotywować wspólne wyjścia do kina lub do pizzerii i nagrody w postaci słodyczy. Dla uczniów ważne jest również to, żeby belfrowie nie robili niezapowiedzianych kartkówek.

I jak to wszystko wkuć..

Red.

Zachęcam wszystkich uczniów do solidnej nauki, ponieważ pomoże im to w dalszym życiu. Wewnętrzna motywacja, która jest w każdym człowieku jest najważniejsza. Część z nas nie rozumie tego teraz, ale trzeba uczyć się nieustannie. Gdy wydorosłujemy, na pewno zrozumiemy, jak było to ważne.

Natalia Bielecka

SKUP SIĘ!!!

Niektórzy uczniowie mają problem ze skoncentrowaniem się na sprawdzianie. Zły wynik nauczyciele tłumaczą tym, iż nie przygotowaliśmy się do testu właściwie. Po części mają rację, ale jest coś jeszcze! Jeśli ty czytelniku masz problem z koncentracją, koniecznie musisz przeczytać ten artykuł.

W koncentracji pomocna jest „technika pomarańczy”. Należy wyobrazić sobie, że trzyma się w dłoni zwykłą pomarańczę. Trzeba poczuć jej wagę i zapach. Jeśli nie jesteś pewny, czy na pewno poczułeś w dłoni ten owoc, możesz nawet podrzucić go. Gdy cytrus czujesz już w dłoni, możesz przejść do następnego etapu. Teraz połóż owoc w tylnej części głowy. Wyobraź sobie, że jest to magiczna pomarańcza, która gdy tylko dotknie twojej głowy, sama będzie się tam trzymać. Następnie opuść rękę i wyobraź sobie, że pomarańcza dotyka twojej głowy i nadal tam tkwi. Teraz zamknij oczy i nadal skupiaj się na pomarańczy z tyłu głowy. Powoli otwórz oczy ze świadomością, że owoc nadal tam jest. Teraz zapomnij już o cytrusie. Za chwilę poczujesz, że twoja koncentracja podwoiła się. Dzięki tej prostej sztuczce twoi nauczyciele będą z ciebie dumni, a znajomi będą ci zazdrościć dobrych ocen i sukcesów.

Natalia Bielecka

Koncentracja to podstawa

Red.

JASEŁKOWE WSPOMNIENIA

Występ grupy baletowej

Fotooskar

The Herald Angels Sing-Klasa VI

Fotooskar

Jasełka to przedstawienia o tematyce religijnej związane z Bożym Narodzeniem. Chyba nikt nie może wyobrazić sobie okresu świątecznego bez scen biblijnych w postaci jasełek.

W PSP nr 1 w Białymstoku taka uroczystość odbyła się 19 grudnia 2014 r. Ostatnie jasełka różniły się od tych z poprzednich lat, gdyż forma przedstawienia odbiegała od tradycyjnych występów. W atmosferę świąteczną wprowadziła nas klasa IV przedstawieniem zainspirowanym baśnią Andersena pt.: „Dziewczynka z zapawkami”. Następnie pozostałe klasy zorganizowały piękny koncert kolęd i pastorałek. Można było usłyszeć "Oj maluśki, maluśki", "I'm dreaming of a white Christmas", a także pastorałkę w języku rosyjskim "W liesu" oraz w niemieckim "Kling Glöckchen klingelingeling".

Dla bardziej wymagających widzów uczniowie naszej szkoły zaprezentowali taniec towarzyski oraz balet.

Na zakończenie odbyło się tradycyjne dzielenie opłatkiem Dyrekcji z przedstawicielami klas oraz składanie świątecznych życzeń.

Jasełka to wyjątkowa chwila, która stwarza okazję do zastanowienia się nad sobą, zatrzymania i refleksji nad prawdziwym sensem świąt. „Oglądając jasełka poczułem się jak w teatrze, dzieci zachowywały się jak prawdziwi, profesjonalni aktorzy, rozbawili widownię swobodą podczas sypania sztucznego śniegu”- mówi pan Grzegorz- rodzic.

Wiktoria Wróblewska

Weseli kolędnicy składają życzenia Fotooskar

Na jasełkach padał nawet śnieg... Fotooskar

SŁOMIANY ZAPĄŁ

Postanowieniom noworocznym sprzyja wolniej płynący czas podczas Świąt Bożego Narodzenia oraz zbliżający się Nowy Rok. Postanowienia są wspaniałą rzeczą, lecz nie zawsze są realizowane.

Podczas przerwy świątecznej każdy ma czas na przemyślenie swoich postanowień, natomiast po powrocie do pracy i szkoły prawie nikt nie ma czasu na ich realizację. Ludzie często zapominają o nich bardzo szybko. Wytrwałość w przyrzeczeniach nie trwa nawet miesiąc. Dzieci

obietują, że będą grzeczne, lecz zazwyczaj jest to tylko czcze gadanie i przy najbliższej okazji pokazują różki. Natomiast dorośli często mówią, że będą czytać więcej książek, że nie będą jedli słodczy bądź zaczną uprawiać sporty. Każdy dobiera postanowienia odpowiednio do swoich słabych stron. Każdy chce coś poprawić w swoim życiu, lecz nie jest to łatwe. Mimo to, postanowienia noworoczne są dobre, chociaż wywiązywanie się z nich nie trwa długo.

Nawet krótka poprawa ma swoje pozytywne strony i skłania do przemyśleń na przyszłość. Jednak czy trzeba sylwestrowej nocy, by zmienić swoje nawyki? Pani Agata Łupieńska mówi: „Nie uznaję postanowień noworocznych, staram się przez cały rok”. I tego życzymy wszystkim czytelnikom!

Michał Lipski